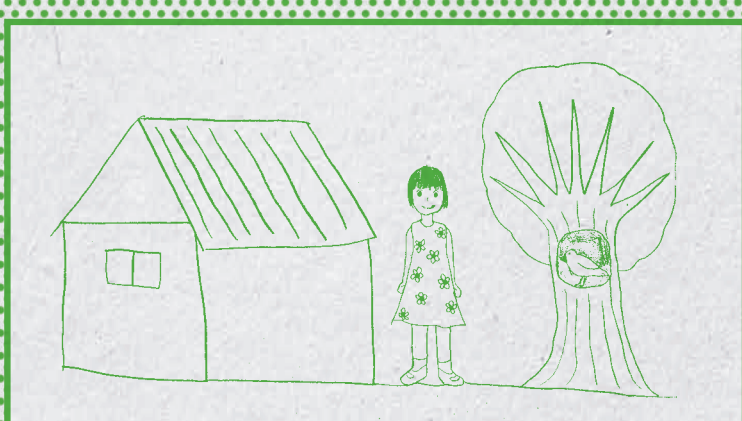

UKETSU 雨穴

変な絵

STRANGE
PICTURES
DIBUIXOS ESTRANYS

UKETSU

**変 STRANGE
な PICTURES
絵 DIBUIXOS ESTRANYS**

Traducció del japonès d'Albert Nolla

COL·LECCIÓ CLÀSSICA

TÍTOL ORIGINAL: 変な絵 (HENNA E)

PRIMERA EDICIÓ: GÈNER DEL 2025

© UKETSU, 2022

TOTS ELS DRETS RESERVATS

PUBLICAT ORIGINALMENT AL JAPÓ EL 2022 PER FUTABASHA PUBLISHERS LTD., TÒQUIO

DRETS DE LA TRADUCCIÓ CATALANA ACORDATS AMB FUTABASHA PUBLISHERS LTD.

A TRAVÉS D'EMILY BOOKS AGENCY LTD., TAIWAN, I CASANOVAS & LYNCH LITERARY AGENCY, ESPANYA

© DE LA TRADUCCIÓ: ALBERT NOLLA, 2025

© COLUMN EDICIONS, LLIBRES I COMUNICACIÓ, S.A.U.

AV. DIAGONAL, 662-664 - 08034 BARCELONA

ISBN: 978-84-664-3285-6

DIPÒSIT LEGAL: B. 21.095-2024

FOTOCOMPOSICIÓ: GRUP62

IMPRÈS A CATALUNYA - PRINTED IN CATALONIA

www.columnaedicions.cat

La lectura obre horitzons, iguala oportunitats i construeix una societat millor. La propietat intel·lectual és clau en la creació de continguts culturals perquè sosté l'ecosistema de qui escriu i de les nostres llibreries. En comprar aquest llibre contribueix a mantenir aquest ecosistema viu i en creixement. A Grup62 agraïm que ens ajudeu a donar suport així a l'autonomia creativa d'autores i autors perquè puguin continuar desenvolupant la seva funció.

Adreceu-vos a CEDRO (Centro Español de Derechos Reprográficos) si necessiteu fotocopiar o escanejar algun fragment d'aquesta obra. Podeu contactar amb CEDRO a través del web www.conlicencia.com o per telèfon al 91 702 19 70 / 93 272 04 47.

Queden expressament prohibits l'ús o la reproducció d'aquest llibre o de qualsevol de les seves parts amb el propòsit d'entrenar o alimentar sistemes o tecnologies d'intel·ligència artificial.

Índex

CAPÍTOL 1

El dibuix de la dona plantada al vent. 17

CAPÍTOL 2

El gargot que tapa l'apartament. 61

CAPÍTOL 3

L'últim dibuix del professor de plàstica 115

CAPÍTOL FINAL

El dibuix de l'arbre que protegeix un pardal
de Java 189

SHŪHEI SASAKI, 19 DE MAIG DEL 2014

En un vell edifici d'apartaments del centre de Tòquio, malgrat que ja era ben entrada la nit, hi havia un apartament ben il·luminat.

En aquell apartament hi vivia en Shūhei Sasaki, un estudiant universitari de vint-i-un anys. Normalment hauria hagut d'estar estudiant per als exàmens o preparant currículums per buscar feina, però aquell dia mirava amb atenció la pantalla de l'ordinador.

—Vet aquí... Aquest és el blog que deia en Kurihara... —va dir per a ell mateix.

En Kurihara era un estudiant més jove que formava part del mateix Club de Fenòmens Paranormals que en Sasaki. Aquella tarda s'havien trobat per casualitat a la cafeteria de la universitat i havien dinat junts. Com que últimament estava ocupat buscant feina i no passava gairebé mai pel club, en Sasaki s'ho havia passat bé parlant amb el seu company després de tant temps.

Després de posar-se al dia i de parlar de l'organització

d'una sortida conjunta del club, la conversa havia derivat de manera natural cap al seu interès compartit pel món dels fenòmens ocults.

—Sasaki, últimament *has buscat informació*? —li havia preguntat en Kurihara amb una expressió misteriosa.

Quan parlaven de «buscar informació», es referien a llegir o mirar alguna obra relacionada amb fenòmens paranormals.

—No, gens ni mica. No tinc temps. No he mirat cap pel·lícula, no he llegit cap llibre ni he buscat per internet.

—Doncs te'n diré una de bona. Fa poc he trobat un blog molt estrany.

—Un blog? Sobre què?

—Es diu «Diari íntim d'en Ren Nanashino». A primera vista sembla un blog normal i corrent, però en realitat és una mica inquietant... Hi ha coses estranyes. Ja ho veuràs, llegeix-lo. La por està assegurada.

—...

Pel que sabia en Sasaki, en Kurihara era un noi molt tranquil. Sempre s'ho mirava tot amb una certa distància, com si les coses no anessin amb ell. Per això, quan el va veure parlar amb tanta passió, va saber que es devia tractar d'una cosa extraordinària.

* * *

Les dotze de la nit. A l'apartament només se sentia el soroll del rellotge. En Sasaki es va empassar la saliva i va obrir el blog que li havia dit en Kurihara.

Més que por... va sentir nostàlgia. Durant una època hi havia hagut molts blogs com aquell.

Els blogs eren uns llocs d'internet on tothom podia publicar fàcilment textos i fotografies. Cadascú hi escri-

via el que volia: diaris, textos sobre aficions, crítiques polítiques... el que fos. Era tot tan lliure que, en un moment determinat, fins i tot hi havia hagut blogs escrits per gats o per espàtules d'arròs. Els últims anys, però, la febre havia baixat i ja no n'hi havia tants.

Diari íntim d'en Nanashino Ren

Benvinguts al meu blog. Intentaré actualitzar-lo cada dia.

Pàgina principal - Llista de posts - Llista d'imatges

A la persona que més estimo

28/11/2012 - Dimecres - 03:24

Avui deixaré d'actualitzar aquest blog.

Ja he descobert el secret d'aquells tres dibuixos.

A partir del títol, es podia pensar que es tractava d'un blog escrit per algú que es deia Ren Nanashino. «Nanashino» semblava el cognom, però també podia ser un joc de paraules que recordés el nom de Gonbei Nanashino.*

* Gonbei Nanashino és un nom genèric que s'utilitza al Japó

I «Diari íntim» devia voler dir que escrivia les coses que li passaven o que sentia.

Sota el títol hi havia l'última publicació, que datava del 28 de novembre del 2012. Per tant, feia més o menys un any i mig. Des de llavors que el blog no s'actualitzava.

L'última publicació deia el següent:

«A la persona que més estimo» 28/11/2012

Avui deixaré d'actualitzar aquest blog.

Ja he descobert el secret d'aquells tres dibuixos.

No puc entendre el dolor que deus haver suportat.

No sé fins on arriben els pecats que has comès.

No et puc perdonar. Tot i així, continuaré estimant-te.

Ren

En Sasaki va llegir unes quantes vegades aquelles frases breus i inquietants. Però, com més les llegia, més confós estava. Li era impossible interpretar el significat de tres expressions concretes: «la persona que més estimo», «el secret d'aquells tres dibuixos» i «els pecats que has comès».

En Sasaki va decidir llegir les entrades anteriors per veure si podia aclarir el misteri. La primera entrada del diari datava del 13 d'octubre del 2008. I deia el següent:

per referir-se a algú quan no vol fer servir cap nom concret. Gonbei és un antic nom de pila masculí, mentre que Nanashi podria traduir-se com «sense nom/cognom». (N. del T.)

«Hola!» 13/10/2008

Avui he decidit començar aquest blog. Primer de tot em presentaré. Em dic Ren Nanashino.

De fet, m'agradaria posar una fotografia meua, però com que m'han dit que és perillós publicar informació personal a internet, pujaré un dibuix.

En realitat, és un dibuix que ha fet la meua dona.

Ella es diu Yuki. Té sis anys més que jo.

Quan li he demanat el dibuix dient-li que havia decidit començar un blog, me l'ha fet com si res, en menys de cinc minuts. Es nota que abans era il·lustradora. En sap un niu!

Tot i que potser m'ha fet massa guapo...?

Sigui com sigui, aquí aniré escrivint el que passi en la nostra vida quotidiana, a l'estil d'un diari.

Tinc pensat actualitzar-lo cada dia. Si us ve de gust llegir-lo, ja ho sabeu!

Ren

«Aniversari» 15/10/2008

Hola, soc en Ren!

Vaig dir que actualitzaria el blog cada dia, però ahir estava tan cansat que me'n vaig anar a dormir sense haver escrit res. Perdó. A partir d'avui m'hi esforçaré més.

Avui, 15 d'octubre, és un dia molt important.

És el primer aniversari de casament de la Yuki i jo!

He comprat un pastís per celebrar-ho. M'he hagut de gratar la butxaca, però era exquisit.

De fet, era tan bo que me n'he menjat dos talls. La Yuki s'ha enfadat. Diu que m'engreixaré. (Snif!)

Els quatre talls que han quedat els hem ficat a la nevera i ens els menjarem demà. Ja ho espero!

Ren

D'aquesta manera, el diari anava avançant a un ritme de quatre o cinc entrades per setmana. El contingut eren gairebé sempre temes de poca importància, com ara «hem menjat això i allò» o «hem anat a tal i tal lloc». En Sasaki no hi va trobar res que estigués relacionat amb «els pecats» o «el dolor» de l'última entrada.

En un moment determinat, però, a la vida de tots dos es produïa un canvi.

«Notícia» 25/12/2008

Hola, soc en Ren!

Es veu que en llevar-se la Yuki no es trobava bé i a mig matí ha anat a l'hospital.

I, ves per on, han vist que porta un bebè a la panxa!

Quan la Yuki m'ho ha explicat, m'he posat tan content que he començat a saltar d'alegria! És el millor regal de Nadal possible!

Per si no ha quedat clar, doncs, la notícia és que serem pares!

Ren

A partir d'aquest dia, el blog passava a ser monotemàtic sobre la criatura. Les entrades explicaven que en Ren pensava en el nadó mentre cuidava la Yuki.

«Suportant les nàusees de l'embaràs» 03/01/2009

Aquest matí la Yuki estava tan marejada que gairebé no ha pogut menjar res de l'àpat de Cap d'Any.

Jo només puc fer-li fregues a l'esquena. Em sento impotent.

Normalment es diu que quan una embarassada té nàusees al matí li ve de gust menjar coses amargues, però sembla que cadascú és diferent.

La Yuki ha descobert que el iogurt se li posa bé.

Per això ara tenim la nevera plena de iogurts.

I ara mateix me'n vaig a la botiga de conveniència per comprar-ne més!

Ren

«Panxeta» 08/02/2009

Avui hem entrat a la tretzena setmana d'embaràs.

Sembla que les nàusees no acaben de passar.

Avui també he comprat un munt de iogurts. N'ha tastat de tota mena, però sembla que els d'àloe són els que li van millor.

I, per cert, la Yuki ja comença a fer panxeta.

Es nota que el nadó va creixent... Quina il·lusió!

Ren

«Cirerers florits» 16/03/2009

Com que la Yuki per fi es troba millor, avui hem sortit tots dos per primer cop en molt temps.

Hem anat al parc del barri. Les flors encara no estan del tot obertes, però els cirerers estaven preciosos.

Ens hem assegut en un banc i hem parlat del nostre fill.

Per exemple, de quines extraescolars farà o de quin serà el primer anime que li deixarem veure.

Encara és una mica aviat, però és realment divertit imaginar-se com serà la seva vida.

Tenim ganes de pensar el nom, però com que encara no

sabem si serà nen o nena, ho deixarem per quan ho sapiguem.

Hem dit que, si és una nena, «Sakura» estaria bé.

Ren

Fins a aquest punt, la vida quotidiana del matrimoni eren flors i violes.

Però llavors, quan al maig van superar la fase central de l'embaràs, van aparèixer alguns núvols foscos.

«Ecografia» 18/05/2009

*Com que avui tenia festa, hem anat tots dos a la revisió!
Ha sigut superemocionant veure el nadó per primer cop
amb l'ecografia!*

Però diu que ve de natges.

*Com que hem sentit que els parts de natges són difícils,
ens hem preocupat, però ens han explicat que el nadó encara
és petit i està en una fase en què es mou molt dins la panxa,
de manera que pot ser que es col·loqui en la posició correcta i
ens hem quedat més tranquils. Quina sort!*

Tot i així, hi ha hagut una altra notícia inesperada.

Com que el nadó ve de natges, l'entreuix li queda amagat darrere la pelvis de la mare i no es pot saber si és nen o nena...

O sigui que haurem d'ajornar la tria del nom!

Ren

Un part de natges és quan el fetus, que hauria d'estar de cap per avall dins el ventre de la mare, està girat i té els peus a la part de baix. A partir d'aquí, això es converteix en un tema de preocupació per a tots dos.

«Ens en sortirem!» 20/07/2009

Hem anat a la revisió que tocava.

Pel que sembla, el nadó encara ve de natges.

Com que a aquestes altures ja seria molt estrany que es girés tot sol, haurem d'ajudar-lo.

Ens han ensenyat uns exercicis especials. La Yuki els farà a casa cada dia.

I jo faré el que calgui per donar-li suport!

Ens en sortirem!

Ren

«Quina calor!» 07/08/2009

Avui tocava revisió.

Aquest últim mes ens hem esforçat a fer els exercicis, però sembla que el nadó no s'ha girat.

La Yuki ha quedat força abatuda.

Però com que ens han dit que, preparant-ho tot com cal, es pot tenir un part de natges sense problemes, hem quedat una mica més tranquils. És la sort de tenir una llevadora amb experiència!

*I sembla que no sabrem si és nen o nena fins que neixi.
(Ha, ha!)*

En tornar ens hem aturat a prendre un suc en una cafeteria.

La Yuki ha demanat que li reomplissin el got dues vegades. Aquests dies fa tanta calor que no s'acaba la set.

S'ha d'hidratar per ella i pel nadó!

Ren

I llavors, el 3 de setembre, pocs dies abans de la data prevista per al part, a la Yuki li passava una cosa imprevista.

«Depressió prepart» 03/09/2009

Avui la Yuki s'ha posat a plorar de sobte.

Quan li he preguntat què li passava, no m'ho ha dit.

M'he quedat ben parat...

Potser és la depressió prepart que diuen.

M'he quedat al seu costat fent-li fregues a l'esquena fins que s'ha calmat.

El part és a tocar i està amoïnada.

M'he d'esforçar perquè pugui dependre de mi...

Ren

«Un dibuix del nadó» 04/09/2009

La Yuki ha fet un tomb respecte a ahir i avui es troba de primera!

A més, ha tornat a dibuixar. Feia molt que no ho feia!

Ha fet aquest dibuix tan bufó. És com s'imagina que serà el nadó quan neixi.

Quan li he preguntat per què l'ha dibuixat com si fos el Pare Noel, m'ha respost que aquesta criatura és el nostre Pare Noel.

*He hagut de pensar una mica per entendre què volia dir.
És perquè vam saber que estava embarassada per Nadal!
Ja han passat nou mesos! Sembla que faci molt i que faci poc
a la vegada...*

Ren

«Una visió del futur» 05/09/2009

Avui, per segon dia seguit, penjo un dibuix de la Yuki!

*Així és com s'imagina el nadó quan sigui més gran.
Segons ella mateixa, és «Una visió del futur».*

*Com que vindrà de natges fins al final, no sabem si serà
un nen o una nena, de manera que l'ha dibuixat expressa-
ment perquè pugui ser una cosa o l'altra.*

*Es nota que havia estat il·lustradora! A les persones
normals no se'ns acudiria.*

*Per cert, què és aquest número que hi ha a la part de
baix? Al dibuix d'ahir també n'hi havia un.*

Quan l'hi he preguntat, la Yuki ha dit que era «un secret». Mmm... Per més que ho pensi, no se m'acut què pot ser.

Ren

«Idèntica» 06/09/2009

Avui per sopar hem demanat que ens portessin fideus soba.

Els que anaven amb tempura eren boníssims...

La Yuki ha fet un altre dels seus dibuixos sobre una visió del futur.

És com serà el nadó quan sigui gran!

Li ha quedat superbé, amb els cabells al vent!

L'ha dibuixat pensant que, si és una nena, li agradaria que fos així.

És idèntica a la Yuki! Si s'assembla a ella, serà guapíssima!

Per cert, diu que demà dibuixarà la versió masculina. Ja tinc ganes de veure-la!

Ren

«Idèntic...?» 07/09/2009

Només queden tres dies per a la data prevista per al naixement.

Estic preocupat pel part, però ja tinc ganes de veure el nadó!

